

Redegørelse om inspektion i Sparekassen Djursland

Indledning

Finanstilsynet var i august 2019 på inspektion i Sparekassen Djursland, hvor de væsentligste risikoområder blev gennemgået ud fra en risikobaseret vurdering, hvor der blev lagt størst vægt på de områder, der havde den største risiko.

Sammenfatning og risikovurdering

Sparekassen Djursland er en lokal sparekasse med fokus på mindre og mellemstore erhvervskunder samt privatkunder i lokalområdet.

Sparekassen har en høj koncentration af store udlån. Dette øger sparekassens sårbarhed, da forringelser på enkeltudlån kan have stor indvirkning på udviklingen i nedskrivninger og solvensbehov.

Sparekassens udlån til landbruget er stigende og udgjorde ultimo juni 2019 10,2 pct. mod 9,7 pct. ultimo 2018. Sparekassens udlån til landbruget er højere end i sammenlignelige institutter.

Sparekassen har en forholdsvis høj andel af svage udlån i forhold til sammenlignelige institutter. De svage udlån er primært blandt sparekassens erhvervsudlån, herunder landbrug.

Sparekassens kreditpolitik mangler på flere punkter afgrænsning af de overordnede kreditrisici, som sparekassen ønsker at påtage sig. Uklarheder i kreditpolitikken kan bl.a. føre til en uens kreditstyring. Sparekassen fik derfor påbud om at tilpasse kreditpolitikken, så den klart og entydigt identificerer og afgrænser de risici, som bestyrelsen ønsker, at sparekassen påtager sig.

Inspektionen viste, at sparekassens ledelsesrapportering på nogle punkter er mangelfuld, da sparekassen ikke rapporterer på alle grænser som er fastsat i bestyrelsens retningslinjer til direktionen. Sparekassen fik et påbud herom.

I forbindelse med inspektionen gennemgik Finanstilsynet 92 udlån, heraf 41 store udlån over 2 pct. af kapitalgrundlaget, en stikprøve med 34 nye udlån, en stikprøve med 10 landbrugsudlån samt udlån til sparekassens ledelse.

Kreditgennemgangen viste, at flere udlån havde dårligere bonitet og højere kreditrisiko end identificeret af sparekassen. Sparekassen modtog derfor påbud om at forbedre den løbende overvågning af udlån og kreditrisici, herunder den løbende risikoklassifikation af udlånene.

Inspektionen førte også til et påbud om at styrke kreditstyringen i sparekassen, da sparekassens sager i flere tilfælde var dårligt belyst, og der i flere tilfælde ikke forelå fyldestgørende data og analyser, som belyste kundernes samlede økonomi.

Derudover var sparekassens procedurer i forbindelse med værdiansættelse af pantsatte privat- og erhvervsejendomme mangelfulde, hvorfor sparekassen modtog påbud om at sikre, at sikkerheder værdiansættes forsigtigt i lyset af de gældende markedsforhold.

Sparekassen fik påbud om at øge nedskrivningerne med 7 mio. kr., hvoraf 6,7 mio. kr. vedrørte sparekassens store kunder og 0,3 mio. kr. vedrørte sparekassens nye kunder.

Rapporteringen fra den risikoansvarlige identificerer ikke i tilstrækkelig grad sparekassens væsentlige risici. Dertil skal de kontroller og analyser, som den risikoansvarlige foretager, dokumenteres, så rapporten kan udgøre et brugbart værktøj for bestyrelsen. Sparekassen modtog et påbud herom.

Derudover dannede inspektionen grundlag for at øge sparekassens solvensbehov med ca. 8 mio. kr. eller 0,8 procentpoint, primært som følge af et øget tillæg for store kunder med finansielle problemer og et tillæg for operationelle risici. Tillægget kan henføres til sparekassens utilstrækkelige styring på kreditområdet og kompleksiteten af de største udlån holdt op mod sparekassens størrelse.

Baseret på Finanstilsynets kapitalfremskrivninger under stress er sparekassen tæt på at bryde med det kombinerede kapitalbufferkrav i et treårigt hårdt stressscenarie. Sparekassen skal derfor øge sin kapitalmålsætning.